

3e Jaargang

No. 29

AL

HAQ

FEBRUARI 1974

IN DIT NUMMER o.a.

- * *Veel bewogen en besproken bedevaart (hadj) naar MEKKA*
- * *Ontbeffing van Mr. H. NURMOHAMED*
- * *Islamathemica in Rotterdam*
- * *Gezegden v/d H. Profeet Mohammad enz. enz.*

Uitgever

AL HAQ-BOEKENFONDS-S.I.V.

Verantwoordelijke-Hoofdreducteur

E.A. GIAFOERKHAN

Mede-redacteursH.A. AHMAD ALI
MAULANA G.A. BASHIR H.A.
(Lector afd Leidse Universiteit)**Hr. A. MAHMOOD**Techn. /foto redactieM.A. KHUDABUX
AKBAAL GIAFOERKHANREDACTIE & ADMINISTRATIEScabiosastraat 4
Zorg & Hoop
Tel. 98081 - 73585
ParamariboADVERTENTIESM.A. Khudabux
p/a Calcuttastraat 76
Paramaribo
Tel. 82807DISTRIBUTIEM.I. ISHAAK
Landingstraat
Nw. Amsterdam
Dis.r. CommewijneABONNEMENTENPrijs per jaar f. 7.50
Losse nummer f. 0.70Vaste MedewerkersPROF. DR. R. ALI
IR. N. ATAPELLAH
IR. J.M. DRAGMAN
MEVR. SALTANA-DIJKSTRA (Ned.)
DRS. KHALIEL GIAFOERKHAN (Ned.)
IR. M.A. GULZAR (Lid Jamaitul-Ulma)
DR. A. JAMALUDIN
DR. M.H. KARAMAT ALI
DRS. MAHMOOD KHAN (Ned.)
IR. A. NATAPRAWIRA (Moengo)BANKSurinaamsche Bank
Bank Rek. No. 11.18.730
t.n.v. AL HAQKOPIJ & VERANTWOORDELIJKHEID V/D INHOUDVerzoeken Uw in 2 voud getikte kopij voor den eerste van iedere maand
in te leveren op het redactie dan wel administratie-adres.
De auteurs c.q. schrijvers van de in Al Haq gepubliceerde artikelen dragen
de volle verantwoordelijkheid voor de inhoud ervan.VERKRIJGBAARParamariboBoekhandels C.K.C.
Varekamp, HoeksteenN. Ghafoerkhan (Imperial Alkmaar
Store) Maagdenstraat 3; A.R. Sharma
Acme Service

Kankantriestraat 53

Paramaribo/La Vigilantia

Moulvi Athadj S. Iahibaks

GroningenJ.M. Dragman
p/a CommissariaatNw. NickerieC.R. Birjmohan
S.O. Lashleystr. 59Coronie

G.L. Limon (Novar)

Wageningen

S. Said (Centraal Magazijn)

Pad van WanicaConfectiebedrijf A.Sakoer M.G. Rosan
Pad van Wanica 44BJagtlustMoengo

A. Nataprawira

NederlandN.H. Moenna
Nierkerstr. 87 II AmsterdamNw. Amsterdam/Voorburg

Winke! Latief Habiboellah

Julianaweg 308

TrinidadNancy H. Baksh
Preysal village, Couva.

“O mensdom, Wij hebben u geschapen uit man en vrouw en Wij hebben u verdeeld in VOLKEREN en STAMMEN opdat gij elkander zult leren kennen en begrijpen. Voorzeker, de GODVRUCHTIGSTE onder u is de EERWAARDIGSTE bij ALLAH. Voorwaar, ALLAH is Alwetend, Alkennend”.

بِأَيِّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ
 أَنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا
 إِنَّ الْأَكْرَمَ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقْوَىٰ إِنَّ اللَّهَ
 عَلِيمٌ خَبِيرٌ ۝

(H. QORAAN, Surah “AL-HODJORAAT”. hfdst. 49:14),
 “SOEDEWO”: hfdst. XLIX, paragraaf 2, vers 13). -----

INHOUD

	Pag.
1. <i>Veel Bewogen en Besproken Bedevaart (ILADJ) Naar Mekka</i>	2
2. <i>59th Ahmadiyya Convention of The Eastern Hemisphere in Pakistan</i>	4
3. <i>S.I.V. – NIEUWS;</i>	6
4. <i>Protest tegen de Ontheffing van Mr. NURMOHAMMED</i>	7
5. <i>Stichting „AL UMRAH” opgericht</i>	8
6. <i>Algemene Moslimorganisatie brengt LP op de Markt</i>	9
7. <i>Lezers Reageren</i>	10
8. <i>Islamathematica in Rotterdam</i>	13
9. <i>Arabisch Islamitische Republiek Gesticht (Tunesië en Libië)</i>	17
10. <i>Gezegden van de Heilige Profeet MOHAMMAD (door: A. MAHMOOD)</i>	21
11. <i>Het Leven v/d Heilige Profeet MOHAMMAD (door: A. MAHMOOD)</i>	25
12. <i>De Jeugd en de Godsdienst (door: J.M. DRAGMAN)</i>	30
13. <i>De Ishon (door: MAULANA MOHAMMAD ALI)</i>	32
14. <i>Nazams (Lofgezangen) in Ocrdoe</i>	35

VEEL BEWOGEN EN BESPROKEN BEDEVAART (HADJ) NAAR MEKKA

Ter gelegenheid van de viering van IDUL ADHA (offerfeest), een der belangrijkste feesten in de Islam, hebben ongeveer 51 Moslims uit Suriname (en Nederland) een pelgrimstocht ondernomen naar de Heilige stad MEKKA in Arabië.

31 S.I.V.-leden, van wie 12 uit Nederland stonden onder leiding van Hadji Moulvi B. JAGGOE, die voor de 7de keer naar Mekka ging.

„Voor de 5 S.I.S.-leden (Javaanse Moslim – broeders) werd door de heer Hadji Drs. Arif zodanig georganiseerd dat zij in Mekka gedurende hun verblijf aldaar begeleiding kregen van een vertegenwoordiger van het Indonesisch-Consulaat in Arabië”, aldus verklaarde de heer R. AMAT, lid van R.v.T. van de S.I.S.

Van de Sur. Mosl. Associatie (S.M.A.) hebben 15 leden de pelgrimstocht naar Mekka gemaakt. De voorzitter van de S.M.A., de heer Hadji Mohamed Amien Asruf had zelf de leiding over deze Moslims. Van deze groep zijn twee moslimbroeders overleden, nl. de heer Mohamed Ajoeb, meer bekend als TONY, reeds bij het begin van de bedevaart en werd te Mekka begraven en Hadji M. Ketwaru, die na terugkeer op Schiphol overleed en is in Holland begraven.

Hadji Bakhtali kon pas 10 dagen later uit Arabië vertrekken, omdat hij wegens ziekte in een ziekenhuis aldaar voor verpleging werd opgenomen. Hadji Bakhtali verklaarde tegenover de redactie dat de geneeskundige behandeling voortreffelijk en kosteloos was. Honderden doktoren, verplegers e.a. komen uit verschillende Moslimlanden naar Mekka om zich „pro deo” beschikbaar te stellen gedurende de bedevaart.

Hadji Bakhtali is inmiddels met zijn echtgenote goed en wel in blakende gezondheid naar Suriname teruggekeerd.

Eveneens waren velen in Suriname geschokt door het bericht uit Arabië dat

Mevr. Hasirun BADLOE reeds aan het begin van Hady werd vermist. Hardnekkige geruchten deden de ronde als zou zij zijn overleden. Men had zelfs de hoop op haar terugkeer opgegeven. Maar dank zij de perfecte en sublieme organisatie van de Arabische regering werd zij gedurende de periode van vermissing verzorgd in een van de Moskeeën bij de Kaāba.

Zij kreeg eten, schone kleren, zakcenten zonder te weten van wie ze kwamen. Geen ogenblik heeft zij gepienaar en denkt zelfs om volgende keer weer naar Mekka te gaan omdat er nog zoveel valt te zien. Alle vermisten krijgen van de organisatoren een rondleiding door Arabië.

Met de verzorging van de bedevaart in Mekka is belast het departement van „HADJ en AUKAF” (Bedevaart en Verblijf), dat onder leiding staat van Zijne Excellentie KUTBI in Riad. De bedevaartgangers worden als eerste opgevangen in Jeddah, alwaar de onder-Minister Moh. ZAKKI AWAD zetelt. De zg. Wakil's zorgen in Jeddah voor opvang en begeleiding van de pelgrims. Daarna komen zij naar Mekka en worden opgevangen door de Moeallims die ook alle ceremoniën leiden. Vervolgens staat op het programma een reis naar Medina waar Moedjavar's voor verdere begeleiding zorgdragen tijdens de bezoeken aan historische plaatsen als: graf van de Heilige Profeet Mohamed (s.a.w.), graven van zijn volgelingen Abubakr e.a. gesneuvelden van de Heilige Oorlog.

De afstand tussen Jeddah en Mekka is 470 km. De officiële hadj wordt evenwel in Arafat verricht, 12 km verwijderd van Mekka. Op 5 km afstand van Mekka ligt het plaatsje Mina, alwaar het „offer” wordt gebracht met een verplicht verblijf van 3 dagen te Mina.

De afstand tussen Mekka en Medina is ongeveer 600 km.

Te Mekka ligt de Heilige Ka'aba. Er wordt 7 keren om deze heilige steen gelopen naar traditie van vader Abraham; Te Mekka wordt ook de Safa Marwa van Hagar (Hadjra) verricht.

EEN POTRET VAN DE AL HAQ-INCASSO LOPER.

De Heer S. KALLASINGH is m.i.v. DECEMBER 1973 belast met het innen van AL HAQ-ABONNEMENTS-ADVERTENTIE- EN CONSIGNATIE GELDEN.

De Redactie

Opvallend was dat de bedevaart van 1973 bijzonder druk werd bezocht. Ongeveer 2½ miljoen moslims uit de hele wereld hebben aan de Hadj deelgenomen.

Op geen enkele hadj ontbreekt KONING FEISAL. Als eenvoudige moslim heeft hij voor de zoveelste maal met alle hadji's de bedevaart volbracht. Alle pelgrims werden door hem toegesproken en van tractatie voorzien.

59THE AHMADIYYA CONVENTION OF THE EASTERN HEMISPHERE IN PAKISTAN

Omstreeks 24 december 1973 werd in Pakistan de 59ste convention gehouden van de Ahmadiyya Beweging.

Hieraan namen eveneens deel de Ahmadiyya Organisaties van de Western Hemisphere nl. deputaties van de S.I.V. onder leiding van Hadji Moulvi B. JAGGOE (Suriname), Ahmadiyya beweging in Trinidad o.l.v. Dr. Aziz en die van Guyana eveneens o.l.v. dr. Aziz.

Alvorens naar Mekka voor hadj te gaan gingen 22 leden van de S.I.V. (Sur. en Ned.) door naar Pakistan om aan de Convention deel te nemen.

Het gezelschap werd te Karachi door de djamaat van Karachi ontvangen. Na een aankomst receptie in Karachi Beach Hotel, sight Seeing en verschillende lezingen te hebben bijgewoond, vertrok men na 5 dagen naar Rawalpindi (Islamabad) alwaar men groots met bloemen werd ontvangen. Vele plaatsen werden bezocht, waar onder de grens van Pakistan en Afghanistan. Door het militair Detachment werden de gasten ontvangen en verrast met Pathani-Schotel.

Na 10 dagen verblijf in Rawalpindi kwamen de gasten aan te Lahore op een *buiten plaatsje Dar es Salaam, de plaats waar gedurende 3 dagen onder overweldigende belangstelling uit verschillende Moslimlanden de convention werd gehouden.* Aantal bezoekers per dag was \approx 5000 personen. Het geheel stond onder leiding van Maulana Sadrud Din, President van de Ahmadiyya Beweging in PAKISTAN.

Officiële sprekers tijdens de lezingen waren: Hadji Moulvi B. Jaggoe en Hadji Moulvi Badoellah (sur.) Moulvi Abdoerrahman (Guyana), Dr. Aziz Trinidad), Maulana Toufail (Eng.) Dr. Latif Oemar (Africa), Seith Redjab Nadjieb (vertegenwoordiger van Dr. G.A. Bashir in Holland); van de zijde van Pakistan: Maulana Sadrud Din, Maulana Widiya Rathi, Maulana Abdul Manan (zn. v. Maulana Nurrud Din), Maulana Minto; Prof. Mirza Masud Beg, secr-gen. van de Convention.

Het verblijf van 24 dagen in Pakistan werd geheel verzorgd door de Ahmadiyya Beweging van Pakistan.

Alle 22 S.I.V.-ers hebben na afloop van de Convention op 26 december 1973 deelgenomen aan de bedevaart naar Mekka. Vol lof over het bezoek aan het Oosten kwam dit gezelschap in Paramaribo terug op 18 januari 1974. Aldus een aan de redactie van Al Haq uitgebracht mondeling verslag van Hadji Moulvi B. Jaggoe.

S.I.V. – NIEUWS

*SURINAAMSE ISLAMITISCHE
VERENIGING*

De door het bestuur van de Surinaamse Islamitische Vereniging (S.I.V.) uitgeschreven Algemene leden vergadering met als agendapunten financieel verslag en verkiezing van een nieuw Hoofdbestuur kon op zondag 20 januari 1974 geen voortgang vinden.

De oorzaak hiervan moet worden gezocht in de omstandigheid dat er teveel „lijsten” waren ingediend, waardoor door een bepaalde groep S.I.V.-ers de vrees werd geopperd dat een werkelijke” verkiezing op democratische wijze de S.I.V.-gelederen in evenveel groepen zou verdelen. Reden waarom op verzoek van de besturen van enkele Onder-afdelingen de reeds uitgeschreven en voorbereide algemene ledenvergadering werd geannuleerd. Met in het vooruitzicht een nieuwe Alg. ledenverg., vermits de Statuten van de S.I.V. gewijzigd en goedgekeurd zijn om o.a. het bestuur te kunnen uitbreiden. Volgens de opvatting van andere groep (en) zou de vergadering in ieder geval moeten doorgaan en het zou de Algemene Vergadering voorbehouden moeten worden om zich over deze gewichtige zaken uit te spreken. Ook hebben bepaalde leden aan het Hoofdbestuur schriftelijk de wens te kennen gegeven dat politieke figuren buiten het bestuur moeten worden gehouden om binnen de S.I.V. geen verwarring tussen religieuze en politieke zaken te brengen.

Up naar het volgende Compromis!

PROTEST TEGEN DE ONTHEFFING VAN MR. H. NURMOHAMED.

Paramaribo (ANP) - Moulvi M.A. Fatehmohamed heeft namens de Islamitische vereniging Aka-i-dul Islam een brief gezonden aan de minister van Binnenlandse Zaken, waarin onder meer wordt gezegd dat met grote verwondering kennis werd genomen van de ontheffing van Mr. M.S.A. Nurmohamed om toezicht uit te oefenen op de naleving van de z.g.n. Aziatische huwelijkswetgeving. De vereniging doet een beroep op de bewindsman om „zolang de nieuwe huwelijkswetgeving, die mede tot stand kwam met medewerking van de Surinaamse Moeslim gemeenten, niet in werking is getreden Mr. Nurmohamed het algemene toezicht te laten op de naleving van de Aziatische huwelijkswetgeving en niet om politiek motieven de Moeslims te treffen”, aldus de voorzitter van de Jamaat Aka-i-dul Islam.

uit: DWT 29-1-74

NOOT VAN DE REDACTIE

Ongeveer 2 jaar geleden werd Mr. H.NURMOHAMED belast met het toezicht op de naleving van het „Huwelijksbesluit Mohamedanen”, ook bekend als Aziatische Huwelijkswetgeving. Het ging voornamelijk om de juiste toepassing van het aan de Moslimse man toegekend recht van verstoting, van welk instituut in de praktijk bijzonder veel misbruik werd gemaakt. Dit misbruik was mogelijk gebleken, omdat volgens de Toelichting op het Huwelijksbesluit de verstoting een feit werd door het uitspreken van de verstotingsformule 3 keer achtereen tegenover de huwelijksbeambte die het huwelijk had gesloten.

Dit is in strijd met de leer v/d Islam, terwijl de wet (het Besluit) zelf spreekt van ontbinden van het huwelijk volgens de leer van de Islam. Hiermede wordt dus mede bedoeld het ontbinden van het huwelijk door verstoting, zoals deze in de leer van de Islam is geregeld, waarbij dus tussen elke verstoting een “iddah-periode” van 3 maanden in acht moet worden genomen om mede het „verzoeningskarakter” duidelijk tot uitdrukking te laten komen. Door aldus de bepalingen van verstoting toe te passen kon Mr. Nurmohamed vele huwelijken redden door de z.g. „wilde verstotingen” te verijdelen en de huwelijkspartners te verzoenen.

De ontheffing van de heer Nurmohamed valt dan ook zeer te betreuren, omdat thans de juiste toepassing van de Huwelijksvoorschriften volgens de leer

van de Islam niet is gewaarborgd. Terecht werd er fel protest aangetekend tegen deze gang van zaken door o.a. de Akaidul Islam, Isl. Gemeente v. Mottonshoop, Sur. Mosl. Associatie, Jongeren v/d S.I.V. en Jongeren van de S.M.A.

Aangetekend zijn tenslotte dat de Huwelijksbesluiten volgens welke Moslims en Hindoës hun huwelijken sluiten geen lang leven meer zullen hebben, vanwege de inmiddels door de Staten van Suriname goedgekeurde landsverordening inzake „Herziening Huwelijkswetgeving”. Alleen de inwerking tre-
ding van deze wet moet nog bepaald worden.

In een volgende uitgave komt de redactie van AL HIAQ uitvoering op deze wet terug.

STICHTING AL UMRAN SUNNAT WAL JAMAAT OPGERICHT

Rechtspersoonlijkheid verleend aan de te Meerzorg in het district SURINAME GEVESTIGDE Stichting Al Umran Sunat Wal Jamaat. Zij is voor onbepaalde tijd opgericht.

Haar doel is:

1. Het uitdragen van de leer der Islam in de ruimste zin.
2. De Stichting tracht haar doel te verwezenlijken door het oprichten en in standhouden van Moskeeën, internaten, kindertehuizen, begraafplaatsen en andere instituten, al hetgeen in de ruimste zin daarmee verband houdt en door alle andere geoorloofde middelen.

Het bestuur van de Stichting bestaat voor het eerst uit de heren S. Moekmoeshak (voorzitter), W. Ali Jokhoe (ondervoorzitter), N. Guman (eerste secretaris), M. Moekmoedshek (tweede secretaris), B. Ali Jokhoe (eerste penningmeester), M. M. Guman (tweede penningmeester), Moekmoedshek, M. Jacoeb en Soekralla, commissarissen.

AMOS BRENGT LP OP DE MARKT

Op donderdag 17 januari j.l. vond i.v.m. uitgifte van de A.M.O.S. langspeelplaat in Hotel Krasnapolsky een korte plechtigheid plaats, waarbij o.m. aanwezig waren Drs. J. Thijs, sekretaris van de Sticusa, de heer B.J. Parabirsingh, directeur van het Cultureel Centrum Suriname, de heer Goemoen Tosari, grafisch ontwerper, de heer S. Akkal en bestuursleden van de AMOS.

Foto v.l.n.r. met de rug naar de camera Lall Mohamed, de hr. Abdoelrahman en drs. Thijs.

De heer A. Lall Mohamed, voorzitter van de AMOS zei in zijn toespraak tot de genodigden, dat de AMOS met haar culturele activiteiten een zekere cultuurspreiding wil bereiken, waardoor de participatie van de diverse bevolkingsgroepen, die daar weinig of nog geen deel aan hebben gehad, kan worden bevorderd. Deze cultuurspreiding moet zowel geografisch (horizontaal) als sociaal (vertikaal) plaatsvinden.

Immers bij de horizontale spreiding gaat het er in de praktijk in hoofdzaak om, de lagere sociale groeperingen te betrekken bij het culturele leven, enerzijds door het culturele aanbod gemakkelijker toegankelijk te maken, ander-

zijds door belangstelling te wekken voor de kunst en cultuur bij diegenen, die hiertoe in sociaal en economisch opzicht geëmancipeerd moeten worden. Drs. Thijs, sekretaris v.d. Sticusa, die hierna het woord voerde, pree's 't initiatief van AMOS en zei steeds bereid te zijn de culturele ontwikkeling van Suriname zoveel mogelijk met raad en daad bij te staan. De heer Akkal bracht in zijn toespraak naar voren, dat het gebodene op de grammofoonplaat op hoog cultureel niveau staat. Met trots maakte hij er gewag van dat hiermede wederom is aangetoond dat Surinamers in staat zijn kwalitatief zeer goed werk te leveren.

Tenslotte overhandigde de heer M. Abdoelrahman, manager van de AMOS-band de genodigden elk een exemplaar van de AMOS langspeelplaat, getiteld „Zahe Jehan and his AMOS-band.

LEZERS REAGEREN

Geachte Redactie

Hierbij vraag ik U beleefd, dit stuk wat ik geschreven heb in AL HAQ te plaatsen.

Waarde Moslim Broeders en zusters.

Het is mij een grote eer, als Creool en Moslim een stuk in AL HAQ te mogen schrijven.

Dit stukje richt ik aan de Gemeenschap van Suriname. Wij moeten niet kijken, is deze Creool, is hij hindoestaan of javaan!

Wij zijn allen Surinamers. En nu zal ik U vertellen hoe ik op het idee gekomen ben om Moslim te worden. Ik had thuis niets te lezen, dus nam ik AL HAQ om het even te lezen. Ik begon de basis er van een beetje te begrijpen, en na heel wat andere boeken gelezen te hebben kwam ik tot een besluit. Natuurlijk kwam de H. QORAAN direct aantepas. Ik vind de ISLAM het plechtigste geloof ter wereld. Niet dat de andere godsdiensten geen peil hebben, maar U begrijpt allen wat ik bedoel.

Trouwens het is de Moslim geleerd de godsdienst van iemand anders niet te verwachten.

Verder hoop ik dat wij allen mogen zeggen O, Mijn Heer, open voor mij de poorten van Uw genade, als wij samen de Moskee binnen gaan.

Goda —Hafiz
R. v. Sauers

Ik kom n.l. met nog een verzoek. Is het niet mogelijk dat er ééns per week nederlands gesproken wordt, bij het T.V. programma Hindoe + Moslim gemeente? Want ik zou graag willen weten over welk onderdeel men het op dat ogenblik heeft. Verder mijn grootste dank aan de heer A. Mahmood die aan de Moslims gedacht heeft, die geen Arabisch of Urdu verstaan. En mijn dank gaat ook uit aan de Hoog Eerwaarde Hr. Allama G.A. Bashir, en ook de Hr. Mr. B. Ahmad Ali, ex Hoofdredacteur + uitgever van de Surinaamse Islam, maandblad „AL HAQ”.

ASSALAMO – ALAIKOEM

Ik wil graag weten waar ik de Hadies enz. kan kopen. Want ik heb zoveel over deze boeken gehoord en het is mijn plicht ze als aanstaande Moslim te lezen. En hoe geschiedt het dopen bij de Moslims? Ik reken op Uw mede werking. Bij voorbaat bedankt.

ASSALAMO – ALAIKOEM

R. v. Sauers

WA ALAIKOEM – ASSALAAM:

Geachte Mej. R. v. Sauers

De Hadies (Sahie-Bocharie) kunt u kopen (of bestellen) bij winkel M.A. MADJOE aan de Saramaccastraat No. 11. Echter dient u te weten, dat de HADIES-boeken in het Arabisch en Urdu zijn geschreven. Er is wel een vertaling van de HADIES Sahie-Bocharie in de Engelse taal.

Voor wat betreft uw vraag: „Hoe geschiedt het dopen bij de moslims?”

Moet ik u het volgende mededelen:

Bij de Moslims spreken wij niet van dopen, maar het afleggen van de Islamitische - Geloofsbelijdenis en dit kunt u lezen in het boekje: „De vijf zuilen van de Islam”, geschreven door de Hr. A. Mahmood; n.l. in Hoofdstuk I, de eerste zuil (de Geloofsartikelen) bestaande uit zeven Kalima's, de Imaan – Mofassiel en de Imaan-Modjammiel.

De geloofsbelijdenis kunt u afleggen ten overstaan van een Islamitische priester (Moulvi).

Veel succes toegewenst en Goda Hafiz.

De Redaktie.

ISLAMATHEMATICA IN ROTTERDAM

WISKUNDE ALS BASIS VOOR KUNST

door: JACQUES WAARDENBURG

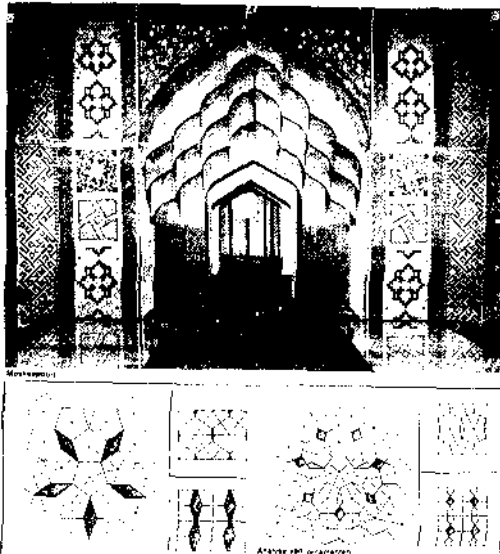
ISLAMITISCHE KUNST DEKT EVEN HETEROGENE DINGEN ALS CHRISTELIJKE OF BOEDDHISTISCHE KUNST' DIT GELDT VOORAL ALS WIJ „KUNST" IN BREDERE ZIN NEMEN, EN ALS WIJ OOG HEBBEN VOOR DE ENORME CULTURELE VERSCHILLEN NAAR TIJD EN PLAATS BINNEN DE MOSLIMSE WERELD ZELF' OVER EEN PERIODE VAN MEER DAN DERTIEN EN EEN HALVE EEUW, EN ZICH UITSTREKKEND VAN MAROKKO TOT DE FILIPIJNEN, VAN CENTRAAL AFRIKA TOT CENTRAAL AZIE. TOCH IS ER IN DEZE MOSLIMSE WERELD EEN BEPAALDE STIJL TE HERKENNEN DIE ZIJN EIGEN KENMERKEN HEEFT, OOK IN DE KUNST.

OP EEN BEPAALD ASPECT VAN DEZE KUNST – DE IRAANSE BLOEIPERIODE IN DE 16E EN 17E EEUW, MAAR OOK TURKSE EN ARABISCHE VORMEN – GAAT DE TENTOONSTELLING „ISLAMATHEMATICA" IN, DIE TOT 15 APRIL A.S. IN HET MUSEUM VOOR LAND EN VOLKENKUNDE (WILLEMSKADE 25, ROTTERDAM) WORDT GEHOUDEN. HET BETREFT HIER DE NIET-FIGURATIEVE STYLING EN DE REGELMATIGE PATRONEN VAN DEZE KUNST, EN DE TENTOONSTELLING LAAT ENKELE RESULTATEN ZIEN VAN HET MATHEMATISCH ONDERZOEK DAT DOOR DE ENGELSE ONTWERPERSGROEP VERTEX MET SUCCES OP ISLAMITISCHE KUNSTMATERIAAL IS UITGEVOERD.

Ruwweg gesteld, bestaat de tentoonstelling uit drie delen, die achtereenvolgens betrekking hebben op getallen en veelhoeken in het algemeen (de theorie), op voorbeelden van analyse (de toepassing), en op een aantal verdere voorwerpen uit de moslimse wereld.

In het inleidende, meer abstracte gedeelte wordt er al direct op gewezen, dat de menselijke waarneming door een aantal gegevens bepaald wordt (ideeën, fysieke gegevens, natuurlijke omgeving, sociale omgeving, enz.). Bovendien is het typische, dat de mens in de natuur geordende patronen aantreft (men denke aan de structuur van honingraten, kristallen, spinnewebben, enz.), ofwel bij zijn waarneming zelf ordening aanbrengt (bv. het zien van sterrebeelden). Zo zijn ook getallen te zien als een vorm van ordening, en de mens scheidt met behulp van zulke getallen patronen (men denke bij ons bv. aan borduurwerken); vierkanten, regelmatige driehoeken en veelhoeken kunnen beschouwd worden als „zichtbaar gemaakte" getallen. Daarbij valt bv. op te merken, dat de hoekpunten van veelhoeken op talloos veel manie-

ren met elkaar verbonden kunnen worden. Hoe groter het aantal hoeken is, des te groter wordt het aantal mogelijke variaties: dit is heel frappant in *driedimensionale ruimtelijke veelhoeken*, maar het geldt ook al binnen het platte vlak. Verder is opmerkelijk, dat volgens een bepaald (uit India stammend) systeem de getallen boven de negen steeds „gereduceerd” kunnen worden tot getallen onder de tien (bv. $10 = 1 + 0 = 1$; $99 = 9 + 9 = 18 = 9$; enz.). In het zg. „magisch vierkant”, dat samengesteld is op grond van een dergelijke „reductie” van onze tafels van vermenigvuldiging, leidt dan de combinatie van dezelfde cijfers steeds tot bepaalde regelmatige ruimtelijke patronen. Een interessante analogie dringt zich op: deze „zichtbare” combinatie van getallen in patronen is wonderwel te vergelijken met de „hoorbare” combinatie van getallen in muziek. Zoals een uitspraak luidt: „Met getallen kunnen je spelen.

TOEPASSING

In het tweede gedeelte wordt erop gewezen hoe zo'n wiskundige theorie toegepast werd door de bouwers en handwerkslieden van weleer, en ook nu kan worden toegepast bij het openleggen van basispatronen en motieven in aardewerk en tegels, arabesken en tapijten, tuinaanleg en bouwarchitectuur, ja ook tentvormen en deurmotieven. Er wordt gewezen op de bloeiende wetenschappen van geometrie, stereometrie en „algebra” (een arabisch woord!) in de hoge Middeleeuwen van de Islam. In moslimse bouwwerken ook van latere tijd vertonen pilaren, kapitalen, bogen, nissen, koepels, pla-

fond-vormen en muurornamenten regelmatigheden en patronen die wiskundig geanalyseerd kunnen worden.

Iets dergelijks geldt voor bv. de weefkunst waarmee zeer vernuftig gestyleerde tekeningen met behulp van knopen, onderbrekingen, verschillende kleuren draad enz. in het groeiende kleed worden ingeweven.

Wij vinden dit ook bv. in ons borduurwerk (waar komen die figuren vandaan?): één patroon kan in verschillende kleuren worden herhaald, verschillende combinaties kunnen worden gemaakt van één patroon, op „evenwichtige” wijze kunnen er weer bepaalde stukken worden uitgelicht, enz. Als voorbeeld van driedimensionale kunst gebaseerd op geometrie is in dit gedeelte een model van een octogone koepel opgesteld, waarvan de drie ontwerpstadia van het patroon worden weergegeven; het verband tussen de betreffende tekeningen en het model zelf is echter niet duidelijk te zien. Hier en elders wordt men steeds weer getroffen door de rijkdom van patronen geven in de stylering rechte lijnen onderling al veel mogelijkheden, met gebogen lijnen is het aantal daarvan nog veel groter, terwijl dat aantal bij een verdeling van ornamentmotieven op die gebogen lijnen bijna oneindig schijnt te kunnen zijn.

Het derde gedeelte van de tentoonstelling confronteert de bezoeker met andere realia van de moslimse wereld. In de eerste plaats calligrafie, bv. van de namen van Allah en Mohammed, koefisch schrift in pleisterwerk, de overgang van gebogen lijnen naar de calligrafische lijn-uitdrukking van letters. In een aparte zaal worden dia's vertoond, vooral over de Iraanse en Turkse wereld, waarbij indirect ook het verband tussen de patronen van bouwwerken en de natuurgegevens van licht, zand, water en begroeiing wordt gesuggereerd. In deze zelfde zaal zijn in wandnissen, die zelf weer een rasterwerk hebben van typisch moslimse patronen, een aantal voorwerpen te bewonderen als tegels, grafstèles, Koran-manuscripten, brons- en aardewerk, munten, e.d. Speciale vermelding verdienen hier enkele tegels uit de Princeshof te Leeuwarden en enkele handschriften uit de universiteitsbibliotheek te Leiden.

En wanneer wij dan tenslotte de tentoonstelling verlaten, worden wij bij de laatste foto's getroffen door die van een hoge, rijke gestyleerde en geornamenteerde toren in een landschap met hoge bergen eromheen. Na alle informatie over motieven en patronen vinden we hierin een typisch moslimse visie op „cultuur” in „natuur” uitgedrukt, waarin de grootsheid van beide ligt opgesloten. Werd aan het begin van deze tentoonstelling de mens niet beschreven als „brug tussen natuur en cultuur?” En verwerkelijkt niet elke beschaving dit op een eigensoortige manier?

MOSLIMSE STIJL

Achter een tentoonstelling als deze ligt veel studie, waarop men thuis in kan gaan. Een ter verkoop aangeboden publicatie (f. 16.60*) maakt het de bezoeker mogelijk zich ook na zijn bezoek nog eens grondig in te werken in deze *mathematischpatroon-analyserende benadering van islamitische kunst*. Een sleutel daarbij is de door Jo en Ann Howse bestudeerde „Vedic mathematie”, waarop wij hier helaas niet nader in kunnen gaan. Behalve het belang van deze vorm van wiskunde op zichzelf genomen en in haar toepassing in de moslimse esthetiek, is er ook het *interessante historische probleem* op welke wijze en wanneer deze wiskunde onder Perzen en arabieren, en later ook Turken, bekend is geworden, en hoe haar invloed zich verhoudt tot de invloed van de uit Griekenland stammende wiskunde. Onwillekeurig gaat men al vergelijkingen trekken tussen de rol die het „getal” in Griekenland (Pythagoras!) en het latere Westen gespeeld heeft, én de rol die het in de Islamwereld en in India heeft gekend. Een tentoonstelling als deze maakt de bezoeker a.h.w. „getalbewust”, niet alleen ten aanzien van computers maar ook ten aanzien van *kunstvormen*.

Maar deze tentoonstelling stelt de bezoeker ook voor de vraag, wat het voor soort leven- en wereldbeschouwing is, die zich in deze nonfiguratieve „vorm”

– gevende kunst uitdrukt. Wat is uit deze kunst af te leiden aangaande de geest van de kunstenaars en de wereld waarin zij leefden? Een Islam-onderzoeker kan op grond van nauwkeurige kennis van het materiaal de vraag te lijf gaan, welke functie de typisch „formele” vormgeving, die van algemene geldigheid is en geen persoonlijke voorkeur verraadt, in de moslimse cultuur of culturen speelt. Hij wordt daarbij herinnerd aan typisch formele trekken van literaire stijl, van juridisch oordeel en van theologisch-metafysische speculatie in de Islam. Is er vanuit deze invalshoek niet iets meer te zeggen over die moslimse „stijl” – zo niet „structuur” – waarop we aan het begin zinspeelden?

Maar ook bij het publiek dat zich meer en meer voor niet-westerse levensvormen gaat interesseren kan een tentoonstelling als deze een meer algemene belangstelling wekken, met name voor moslimse kunst. Wat is tenslotte de reden ervan, dat deze kunst velen van ons niet alleen fascineert, maar daarbij ook de rust van oneindige regelmaat suggereert? Zelfs op de simpele souvenirs, door bliksem-toeristen uit moslimse landen meegebracht, zijn vaak elementen terug te vinden van diezelfde motieven, die een hele beschaving onder het beslag van het absolute en het oneindige wisten te houden. Het is op grond van een eigen visie op de werkelijkheid, dat men in de Islam de esthetische vormkwestie op heel eigen wijze behandeld heeft.

Uit: Cultureel Supplement
NRC Handelsblad 8-2-74

TUNESIE EN LIBIË GAAN EEN STAAT VORMEN

Tunis. – Radio-Tunis heeft zaterdagmiddag bekendgemaakt, dat president Habib Bourguiba van Tunesië en president Gaddafi van Libië hebben aangekondigd, dat zij hun landen zullen verenigen tot een enkele staat, die de Arabisch Islamitische Republiek zal heten.

De fusie van Tunesië en Libië werd bekendgemaakt na een onderhoud tussen Bourguiba en Gaddafi in de Tunesische stad Djerba.

Het Tunesische perbureau meldt nog, dat de overeenkomst tot oprichting van de nieuwe republiek in een hotel in Djerba is getekend. Er zal een referendum worden gehouden hierover tegen 18 januari a.s. De nieuwe staat zal een enkele vlag hebben, een verenigd leger en een grondwet. De Arabisch-Islamitische republiek zal eveneens de wetgevende, uitvoerende en rechtsprekende macht van Tunesië in Libië samenvoegen.

Kolonel Gaddafi was zaterdagochtend op het eiland Djerba, vóór de Tune-

sische kust, aangekomen voor besprekingen met president Bourguiba. Gaddafi was vergezeld door zijn minister van Buitenlandse Zaken Mohammed Masmoeedi, de Libische minister van Binnenlandse Zaken, Tahar Belkhodja en verscheidene financiële raadgevers. De twee presidenten hadden eerst een gesprek onder vier ogen van vijf kwartier voordat hun raadslieden zich bij hen voegden.

Na de kennelijke mislukking van de voorgenomen fusie met het oostelijke buurland Egypte heeft het Libische staatshoofd thans zich tot zijn westelijke buurman, Tunesië, gewend, *zo menen waarnemers*.

Uit protest tegen de Egyptische houding in de October Oorlog met Israël liet Gaddafi zijn ambassade in Cairo sluiten en riep het personeel ervan terug. Aan de voor 1 september jl. voorgenomen vereniging met Egypte werd nagenoeg stilzwijgend voorbijgegaan.

Enige dagen daarvoor had Gaddafi toegegeven, dat er verschil van mening met Egypte bestond, welks staatshoofd, Sadat, kennelijk steeds sceptischer werd tegenover het denkbeeld van een samengaan met Libië. Ook de door Gaddafi georganiseerde „eenwordingsmars” van ongeveer 40.000 Libiers in juli 1973 naar Cairo vermocht Sadat niet te overtuigen. De Egyptenaren bliezen een deel van de naar Cairo voerende kustweg op en brachten de

stoet Libiers bij Mersa Matroeh tot staan.

Ook de in augustus 1917 besloten „Unie van Arabische Republieken” – een losse confederatie van Egypte, Libië en Syrië – heeft, zo meent men, nauwelijks meer dan declamatorische waarde. Tussen Libië en Syrië kwam het tot een breuk, omdat Gaddafi het Syrische staatshoofd Assad, voor de voeten wierp, zich op sleeptouw te hebben laten nemen door de Sowjet-Unie.

Bij zijn terugkeer uit Djerba naar Tunesië heeft president Bourguiba de hoop uitgesproken, dat Algerië, Mauretanie en Marokko zich bij de unie van zijn land met Libië zullen aansluiten.

„Wij zijn ervan overtuigd, dat de volkeren van de wereld, erkennend dat zij te maken hebben met een historische gebeurtenis, zullen begrijpen, dat deze unie werkelijk de loop der geschiedenis veranderen zal en de Arabieren een geweldige kracht zal geven waardoor zij hun tegenstanders en vijanden en in het bijzonder Israëel tegemoet kunnen treden”.

Bourguiba zei, dat „in beginsel” het tijdstip 18 januari is vastgesteld als datum van een referendum over de unie. Mochten de voorbereidingen tot vertraging leiden, dan zou een volksstemming ook op 20 maart van dit jaar kunnen worden gehouden.

Radio-Cairo heeft zaterdag een verklaring omgeroepen van de Egyptische vice-premier en minister van Voorlichting, Abdel Kader Hatem, volgens welke „Arabische eenheid één der grondbeginselen is en een van de fundamentele doelen van de Egyptische politiek”.

De reeks pogingen tot hergroepering van de Arabische landen is begonnen met de unie van Syrië en Egypte op 1 februari 1958. Toen werd de Verenigde Arabische Republiek *geproclameerd*. Zij zou tot 28 september 1961 duren. Op die datum leidde een staatsgreep van Syrische officieren tot terugtrekking van Syrië uit de V.A.R.

Op 14 februari 1958 kondigden koning Feisal van Irak en koning Hoessein van Jordanië de vorming aan van de Jordaans Iraakse Federatie. Deze werd op 19 mei daaropvolgend uitgeroepen. Maar ook deze federatie eindigde en wel in augustus als gevolg van de revolutie van 14 juli, die leidde tot de proclamatie van de republiek in Irak.

Op 8 maart 1958 werd de confederatie van Verenigde Arabische staten uitgeroepen. Zij omvatte Egypte, Syrië en Jemen. Zij zou in december 1961 afgezworen worden door de V.A.R. (Syrië en Egypte) naar aanleiding van de publicatie van een „anti-socialistisch” gedicht, samengesteld door de vorst van Jemen, imam Achmed. In dat gedicht werd de politiek van de V.A.R.

op de korrel genomen.

Op 17 april 1963 werd in beginsel overeenstemming bereikt over een voorstel tot een unie tussen de V.A.R. en Irak. Maar ook deze unie mislukte door verschillen van mening tussen Cairo en de Baasisten van Damascus en van Bagdad.

Op 25 mei 1964 werd besloten tot een vorming van een unie door president Nasser van Egypte en maarschalk Abdel Salam Aref van Irak, die de Baas-Partij in Irak door middel van een staatsgreep had uitgeschakeld. Maar deze „presidentiele raad” zou in juli 1968 zijn einde vinden na een Baasistische staatsgreep.

Op 27 december 1969 werd het handvest van Tripoli getekend tussen Egypte, Soedan en Libië. Het voorzag in de unie van deze republieken voor de maand september 1971. Op 27 november 1970 voegde Syrië zich erbij. Tenslotte werd op 17 april 1971 een akkoord gesloten in Benghazi tussen president Sadat van Egypte en president Gaddafi van Libië, op grond waarvan in fasen een unie tussen beide landen moest worden verwezenlijkt. Op 29 augustus 1973 werd besloten tot de vorming van een gemengde constituerende vergadering en een referendum zou moeten beslissen over de aanvaarding van een gemeenschappelijke grondwet en de verkiezing van het staatshoofd.

Zaterdagavond zijn in de Libische steden Tripoli, Benghazi en ook in andere steden grote betogingen gehouden waarin de fusie tussen Libië en Tunesië werd toegejuicht.

Ook in Tunis betuigden honderden studenten hun instemming met de voorgenomen fusie.

UIT: „De West” van 14 jan. 1974.

GEZEGDEN VAN DE H. PROFEET MOHAMMAD (s.a.w.)

(vervolg)

(Moge de Vrede en Zegeningen Gods zijn deel zijn).

(door: A. MAHMOOD)

WETENSCHAP:

1. Hij, die leven geeft aan de wetenschap sterft niet.
2. Zoekt kennis van de wieg tot het graf.
3. De kennis waarvan geen voordeel wordt getrokken, is als een schat waarvan geen aalmoes is geschonken terwille van God.
4. Een geleerde is harder voor de duivel, dan duizend onwetende gelovigen.
5. Hij, die zichzelf kent, kent God.
6. Wie zijn huis verlaat om kennis op te doen, wandelt op Gods weg.
7. Leert u zelve kennen.
8. Wie zijn de geleerden? Zij, die handelen naar hetgeen zij weten.

VERGIFFENIS:

1. Wie zijn toorn onderdrukt, terwijl hij bij machte is die tot uiting te brengen, zal God een grote beloning geven.
2. Wie mensen neergooit is niet sterk en machtig, maar wie zich van toorn onthoudt, die is sterk.
3. Geen mens heeft een betere slok gedronken dan die van toorn, die hij terwille van God heeft ingeslikt.
4. Er is geen gewonde mens die de aanbrengrer van de wond vergiffenis schenkt, of God zal hem verhogen in waardigheid en in gebreken verminderen.
5. Die mens is het dichtst bij God, die vergeeft, terwijl hij hem in zijn macht heeft, die hem zou hebben getroffen.
6. Eens werd de H.Profeet MOHAMMAD gevraagd: „O profeet Gods! Hoe vaak moeten wij onze dienaren hun schulden vergeven?” Hij antwoordde: „Vergeeft uw dienaren 70 (zeventig) maal daags”.

VROUWEN:

1. De hemel (het paradijs) ligt aan de voeten van de moeders.

2. Hij is de meest volmaakte Moslim, wiens aard de beste is; en de besten uwer zijn zij, die zich het best gedragen jegens hun vrouwen.
3. Een DEUGDZAME vrouw is het kostbaarste bezit van een man.
4. Vrouwen zijn de bijpassende helften van mannen.
5. De wereld en alle dingen die zij bevat zijn waardevol, maar het meest waardevolle in de wereld is een DEUGDZAME vrouw.
6. De rechten van vrouwen zijn heilig; ziet toe dat vrouwen de haar toegewezen rechten blijven behouden.

NEDERIGHEID:

1. De H. Profeet MOHAMMAD zei: „De mens die een atoom trots in zijn hart heeft, zal het Paradijs niet binnengaan”. Een aanwezige zei: „Voorwaar, een man heeft gaarne goede kleren en goede schoenen”. De H. Profeet MOHAMMAD antwoordde: „God is schoon en verheugt zich in schoonheid; maar trots houdt de mens in verachting”.
2. Bescheidenheid en reinheid maken deel uit van het geloof.
3. Nederigheid en beleefdheid zijn daden van vroomheid.

4. *Zachtmoedigheid en bescheidenheid zijn twee takken van het geloof; ijdele spraak en verfraaiing zijn twee takken van huichelarij.*
5. *Wie nederig jegens de mensen is terwille van God; moge God zijn verhevenheid verheerlijken.*
6. *Ware bescheidenheid is de bron van alle goedheden.*

LIEFDADIGHEID EN AALMOEZEN:

1. *De beste aalmoes is die, welke de rechterhand geeft, terwijl de linkerhand er onkundig van is.*
2. *De beste aalmoes is die, welke van het hart komt en door de lippen worden geuit om de wonden van de getroffene te verzachten.*
3. *Het geven van aalmoezen is uw plicht. Aalmoezen behoren van de rijken te worden geheven en aan de armen te worden gegeven.*
4. *Er zijn zeven mensen die God onder Zijn eigen schaduw zal nemen op de dag, waarop er geen andere schaduw zal zijn: één hiervan is een mens die aalmoezen heeft gegeven in het verborgene, opdat zijn linkerhand niet wist wat zijn rechterhand deed.*
5. *De beste aalmoes is die van een man met weinig bezittingen, die hij door arbeid heeft verdiend en waarvan hij geeft wat hij kan.*
6. *Verborgene liefdadigheid stilt de toorn Gods.*
7. *Het betonen van liefdadigheid is de plicht van elke moslim. Hij, die de middelen daartoe niet heeft, laat hem een goede daad verrichten of zich van een slechte daad onthouden. Dat is zijn liefdadigheid.*
8. *Elke goede daad is liefdadigheid.*
9. *Recht tussen twee mensen te doen gelden is liefdadigheid; en een man op zijn best te helpen en zijn bagage op te heffen is liefdadigheid; en een rein en troostend woord is liefdadigheid; en een vrager met zachtmoedigheid te antwoorden is liefdadigheid; en het verwijderen van hetgeen een ongemak voor voetgangers is, zoals doornen en stenen, is liefdadigheid.*
10. *Naar uw broeder te glimlachen is liefdadigheid; en het mensdom tot goede daden aansporen is liefdadigheid; en het verbieden van hetgeen verboden is, is liefdadigheid; en het wijzen van de weg aan mensen, die in het land verdwalen, is liefdadigheid; en het helpen van de blinden is liefdadigheid.*
11. *Iemand vroeg: „Wat is de ISLAM?” en de H. Profeet MOHAMMAD antwoordde: „REINE WOORDEN en LIEFDADIGHEID”. -----*

VRIENDELIJKHEID:

1. Een zondares zag een hond bij een put staan. De tong van het beest hing uit zijn bek van de dorst, waarvan hij bijna stierf. De vrouw trok haar schoen uit, bond die aan het einde van haar sluier en putte hiermede water om de dorst van de hond te lessen. Door deze daad waren haar zonden haar vergeven.
2. Voorwaar, er zijn hemelse beloningen voor elke vriendelijke daad jegens een dier.
3. Voorwaar, God is zachtmoedig en houdt van zachmoedigheid en God geeft de zachtmoedigen wat HIJ de hardvochtigen niet geeft.
4. God is minzaam en HIJ houdt van minzaamheid.
5. Vriendelijkheid is een teken van geloof en wie geen vriendelijkheid heeft, heeft geen geloof.
6. Zal ik u vertellen wie van u de slechtste is? Hij die zijn maaltijd alleen nuttigt, die slaven mishandelt en aan niemand iets geeft.
7. O Aisah! zend de armen niet weg zonder hun iets te geven, al is het maar een halve dadel.

WARE MOSLIMS.

1. Een ware moslim is God dankbaar in welvaart en berust in Gods wil in tegenspoed.
2. Gelukkig is de moslim, want wanneer hem iets goeds overkomt looft en dankt hij God, en in tegenspoed looft hij God en verdraagt geduldig.
3. Niemand kan een ware moslim zijn voordat zijn hart en tong dat zijn.
4. Geen mens is ware gelovige wanneer hij voor zijn broeder datgene niet wenst, wat hij voor zichzelf wenst.
5. Drie dagen voor zijn dood zei de H.Profeet MOHAMMAD: „Niemand uwer moet sterven dan met overgave aan Gods wil en met de hoop op Zijn weldadigheid en vergiffenis”. -----

----- (wordt vervolgd).

VREDE ZIJ MET U ALLEN!

HET LEVEN VAN DE H.PROFEET MOHAMMAD (s.a.w.) (slot).

(door: A. MAHMOOD)

DE RECHTVAARDIGHEID VAN DE H.PROFEET MOHAMMAD:

In het uitoefenen van recht was de H.Profeet MOHAMMAD nauwgezet onpartijdig. Moslims en niet-moslims, vriend en vijand, allen waren gelijk in zijn ogen. Zelfs voor zijn roeping als Profeet werden zijn onpartijdigheid, eerlijkheid en rechtschapenheid algemeen geroemd en de mensen kwamen met hun geschillen tot hem om ze te beslechten. In Medina, nog voordat hij het hoofd van de staat was, aanvaardden de Joden en afgodendienaren hem als scheidsrechter voor al hun geschillen. In zijn handelingen met zijn grootste vijanden bleef hij altijd trouw aan het gebod van de H. Qoraan, dat zegt: *“O gij die gelooft, weest oprecht voor ALLAH en getuigt met rechtvaardigheid. En laat de vijandschap van een volk u niet aansporen om onrechtvaardig te handelen. Weest rechtvaardig, dat is dichterbij de vroomheid en vreest ALLAH; voorzeker, ALLAH is op de hoogte van hetgeen gij doet”*. (H.Qoraan, Surah “AL-MAIDAH”, hfdst. 5 : 9), “SOEDEWO”, hfdst. V, vers 8).-----

Kort voordat de H.Profeet op zijn sterfbed zijn laatste adem uitblies, liet hij het volgende in het openbaar verkondigen: „Indien ik iets aan iemand verschuldigd ben, kan dit worden gevorderd; indien ik iemand heb beledigd, mag hij zich wreken.” In zijn omgang met andere mensen plaatste hij zich nimmer op een hoog voetstuk. Eens toen hij koning van Medina was en met zijn vrienden in het bos vertoefde en het werd tijd om een maaltijd te bereiden, legde hij aan iedere aanwezige een taak op, terwijl hijzelf hout ging sprokkelen. Geestelijk en wereldlijk heerser als hij was, placht hij toch als ieder ander mens zijn aandeel in het werk te nemen. Bij de behandeling van zijn knechten nam hij ditzelfde beginsel van gelijkheid in acht.

ZIJN NEDERIGHEID EN ZIJN MOED:

De handelingen en bewegingen van de H.Profeet MOHAMMAD (s.a.w.) waren gekarakteriseerd door huiselijke eenvoud. Hij wenste niet dat zijn metgezellen opstonden wanneer hij binnentrad. Eens verbood de H.Profeet zijn metgezellen dit te doen door te zeggen: „Staat niet voor mij op zoals de niet-Arabieren dit doen”, en hij voegde hieraan toe dat hij een nederig schepsel God was, dat eet zoals anderen eten en zit zoals anderen zitten. Hij placht zijn maaltijden in gezelschap van alle klassen van mensen te gebruiken, zelfs van slaven. Wanneer hij onder het volk zat, was er niets dat hem deed opvallen. Terwijl de H.Profeet uiterst nederig en zachtmoedig was, had hij toch de moed van de dappersten en nooit koesterde hij van een ogenblik van vrees

voor zijn vijanden. Zelfs toen in Mekka complotten tegen zijn leven werden gesmeed, placht hij zich dag en nacht zonder vrees te bewegen. Hij verzocht al zijn gezellen van Mekka te verhuizen, terwijl hijzelf bijna alleen onder zijn verbitterde vijanden achterbleef. Op het slagveld van Ohud, toen zijn gehele leger in een soort val was geraakt, riep hij de verwarde soldaten luidkeels bijeen zonder op gevaar voor zijn eigen persoon te letten. Toen op een nacht een aanval werd verwacht, was hij de eerste om de buitenwijken van Medina te verkennen, waarbij hij zijn paard zonder zadel bereed. -----

ZIJN ZACHTMOEDIGHEID:

In vrijgevigheid was de H. Profeet Mohammad (s.a.w.) ongeëvenaard. Hij gaf een bedelaar nooit een botte weigering. Hij placht de hongerigen te spijzigen, terwijl hij zelf zonder voedsel ging. Terwijl hij op zijn sterfbed lag, liet hij al hetgeen hij in huis had halen en verdeelde het onder de armen. Zelfs voor de dieren, die hij eveneens als Gods schepselen erkende, vloeiende zijn hart over van medeleven. Van een man, die water uit een put schepte om de dorst van een hond te lessen, zei de profeet, dat deze door die daad van liefde het Paradijs had verdiend. Van een overleden vrouw zei hij, dat zij nu straf onderging, omdat ze haar kat vast placht te binden en het dier liet verhongeren. Van zijn prilste jeugd af had hij diep medelijden met weduwen, wezen, armen en hulpbehoevenden. Hij placht de onderdrukten steeds terzijde te staan en hij verdedigde de rechten der vrouwen tegenover haar mannen; van slaven tegenover hun meesters; van onderdanen tegenover hun heersers en van het volk tegenover hun koning. Neger-slaven kregen dezelfde rechten als de Quraische leiders. Annaas, die zeven jaren bij de H. Profeet MOHAMMAD in dienst was, zei: „Hij heeft mij nooit berispt”. Zelfs vroeg de H. Profeet nooit: „Hebt gij dit gedaan?” Een andere discipel hoorde de H. Profeet vaak zeggen: „Deze dienaren zijn uw broeders door ALLAH onder u geplaatst. Hij, die meester is over zijn broeders, moet hun hetzelfde eten geven, dat hij nuttigt en dezelfde kleding die hij draagt”. -----

AFSCHAFFING VAN DE SLAVERNIJ:

„En de slaven die een acte van vrijmaking wensen, voorziet hen daarvan indien gij enig goed in hen ziet. „(H. Ooraan, Surah „ANNOER” hfst. 24:34) „SOEDEWO”, hfdst. XXIV, vers 33). -----

In de tijd, toen de ISLAM verscheen, was de slavernij een grote vloek voor de mensheid. Een van de uitmuntendste daden van de ISLAM was dan

ook de afschaffing van de slavernij, die vooral in die tijd in Arabië veel voorkwam. De ISLAM gaf volle vrijheid en gelijke rechten aan iedereen. De H. Profeet MOHAMMAD (s.a.w.) zeide: „Wie zijn slaaf vrijlaat, zal in het Paradijs een verheven plaats innemen”. Zelf liet de H. Profeet in zijn leven 63 slaven vrij en sommigen der rijke moslims kochten slaven om die in vrijheid te stellen. Zo liet Abdoellah bin Oemar 1000 slaven vrij; Oesman 20.000 en Abdoer-Rahman bin Auf 30.000 en zij achtten het een voorrecht dit te doen. Zodoende werd de slavernij in de wereld van de ISLAM afgeschaft.-----

DE H. PROFEET MOHAMMAD: DE BESCHERMER VAN VROUWELIJKE RECHTEN:

„En de gelovigen vragen uw uitspraak over de vrouwen; zeg: „ALLAH geeft u zijn uitspraak over haar; alsmede hetgeen u in het Boek (de H. Qoraan) is verkondigd over de weesmeisjes, aan wie gij het haar toegekende niet geeft en die gij wenst te huwen en over de zwakken onder de kinderen en dat gij de wezen RECHTVAARDIG moet behandelen. En welke weldaad gij ook verricht, voorzeker ALLAH weet het goed”. (H. QORAAN, Surah „ANNISA”, hfdst. 4:128), „SOEDEWO”, hfdst. IV, vers 127). -----

Voor de komst van de ISLAM werden de vrouwen bijna in alle landen slechts beschouwd als have en goed en haar positie was in alle tijden de vloek van de mensheid. Geen Godsdienst of volk gaf aan vrouwen die vrijheid, die zij gerechtelijk genieten. De vrouw was van haar eigen bezittingen ontdaan. Zij had geen deel aan de bezittingen van haar echtgenoot, noch kon zij deze erven, want zij was slechts een bezit van haar man. Het ging zelfs zover, dat sommige mannen hun vrouwen in dobbelen en weddenschappen verloren, terwijl de vrouwen zelf daarin geen zeggenschap hadden. Door de komst van de H. Profcet van de ISLAM werden al deze ongerechtigheden als het ware met een slag teniet gedaan. De H. Profcet MOHAMMAD verkondigde, dat man en vrouw vanwege hun menselijkheid gelijk aan elkander waren en dat zij beiden zekere rechten op elkander hadden. Het huwelijk wordt in de ISLAM zonder twijfel een Heilige VERBINTENIS geacht, waarvan de ontbinding ZEER verfoeielijk is. Indien man en vrouw echter onmogelijk samen door het leven kunnen gaan en alle verzoeningspogingen mislukken en zij beiden (man en vrouw) uit hun eigen vrije wil besluiten hun huwelijk tenslotte te ontbinden, omdat er geen mogelijkheid meer bestaat om metelkander samen te leven, dan hebben zij beiden (man en vrouw) het recht tot ontbinding van hun huwelijk over te gaan. Bij het huwelijk heeft de ISLAM de rechten van de vrouwen ook beveiligd door het systeem van

huwelijksgift als voorzorgsmaatregel (t.b.v. de vrouw) in te voeren. „En geeft de vrouwen gewillig haar huwelijksgift”. (II. Ooraan, Surah „ANNISA”, hfdst. 4:5), „SOEDEWO” hfdst. IV, vers 4).-----

De man heeft het recht en de verantwoordelijkheid zijn vrouw en kinderen te onderhouden. De vrouw behoort te worden geraadpleegd in de opvoeding der kinderen en haar belangen mogen onder geen beding worden verwaarloosd. Een vrouw kan even zo goed erven en een behoorlijk deel in de bezittingen krijgen als een man en alle geestelijke beloningen staan ook voor de vrouw open. Kortom, de Islamitische vrouw heeft alle rechten, die voor haar noodzakelijk zijn of die haar kunnen toekomen op de basis van de menselijkheid. In sommige landen ontvangen vrouwen nu enige der noodzakelijkste rechten, maar er bestaan nog steeds vele volkeren, die nog verre van deze gedachten verwijderd zijn, doch de H. Profeet MOHAMMAD beveiligde de rechten der vrouwen bijna 1400 jaren geleden. De tijd is niet ver af, waar de wereld al deze dingen zal erkennen. -----

EENHEID EN VREDE:

Een van de meest wonderbare werken van de ISLAM is, dat hij een groot respect heeft doen ontstaan voor de stichters van alle godsdiensten en zodoende EENHEID en HARMONIE onder de mensen heeft geschapen, die zo uiterst noodzakelijk zijn voor de WERELDVREDE. De H. Profeet MOHAMMAD is de schoonheid der profeten in die betekenis dat hij alle profeten schoonheid heeft gegeven door hun deugden en hun begaafd zedelijk gedrag te ontsluiëren en door hen te sieren door alle misvattingen en wan-gedachten omtrent hen te niet te doen en de zwarte plekken weg te wassen. Het is de ISLAM, die verklaarde, dat alle profeten zonder waren en vroom en gehoorzaam gedurende hun gehele leven. Het is door de Heilige Profeet van de ISLAM, dat wij de reine en stralende gezichten van alle profeten kunnen zien en dat is iets zeer groots als de wereld dit maar kon waarderen.

„O Profeet (Mohammad), WIJ hebben u als getuige, drager van blijde tijdingen en waarschuwer gezonden. En als een roeper tot ALLAH door ZIJN gebod, en als een STRALENDE ZON”. „Verkondig derhalve aan de gelovigen het blijde nieuws dat zij van ALLAH grote genade zullen ontvangen. (II. QORAAN, Surah „AL-AHZAAB”, hfdst. 33:46–48), „SOEDEWO” hfdst. XXXIII, verzen 45–47).

Hen, die de boodschapper MOHAMMAD, de reine profeet volgen, die zij in de „TORAH” en het EVANGELIE” beschreven vinden, legt hij (de H.

Profeet) het goede op en verbiedt het kwade, veroorlooft hun de goede dingen en verbiedt de slechte en ontheft hen van de last en de kluisters die hen bonden. Zij, die in hem geloven en hem eren en ondersteunen en het LICHT (de H. Qoraan) dat met hem is nedergezonden volgen, zullen stellig slagen". „Zeg O mensdom, ik (Mohammad) ben u allen tot een boodschapper van ALLAH, aan Wie het koninkrijk der hemelen en der aarde behoort. Er is geen God naast HEM. HIJ (Allah) geeft het leven en doet sterven. Geloofst daarom in ALLAH en Zijn boodschapper (MOHAMMAD), de reine Profeet, die in ALLAH en Zijn woorden (openbaringen) geloofst en volgt hem, opdat gij RECHT geleid moogt worden". (H. QORAAN, Surah „AL-ARAAF", hfdst. 7:158,159), „SOEDEWO", hfdst. VII, verzen 157,158).-----

„Allahoemma salla ala Sajjadna Maulana MOHAMMADIN, wa ala aale Sajjadna Maulana MOHAMMADIN wa Bari'ek wa Sallim".

„O mijn HEER, zendt Uwe Zegeningen over onze Leider en Meester MOHAMMAD en over de volgelingen van onze Leider en Meester MOHAMMAD, en Uwe Zegeningen en VREDE zij met hem". (Amien)

VREDE ZIJ MET U ALLEN!

DE JEUGD EN DE GODSDIENST.

(door: J.M. Dragman)

In tegenstelling tot de Christelijke leer, dat de mens erfelijk met zonden belast is, leert de Islam, dat hij in reinheid is geboren. Een Hadits zegt:

Het kind is geboren met de zuiverheid van zijn natuur. Dit is een logische en aanemelijk leer. Zonde is een vrucht van een verkeerde daad, waarop straf volgt, wat men bij een kind zich niet kan indenken. Het is een verheugend feit, dat de eeuw van het kind is doorbroken, een idee, die slechts een stimulans vormt voor de Islamitische leer. Echter bestaat ook weer het gevaar, dat men de waardering op de betekenis van het kind gaat overdrijven. De mening, dat wie het kind heeft, de toekomst bepaalt, wordt door de feiten gelogenstraft. We moeten het kind zien, zoals het is.

Het kind is rein, maar verre van volmaakt en moet een hele lange weg afleggen om de kiemen, die het inzicht bergt, tot ontplooiing te brengen.

Het kind in zijn leven met het volgen van zijn natuurlijke instincten, verschilt als zodanig weinig van het dier, dat ook slechts handelingen verricht

gedreven door instinctieve noden en behoeften. Spoedig ontwikkelt zich een andere eigenschap n.l. die van het opnemen en nabootsen, welke spoedig wordt gevolgd door herkenning. Het is op deze toestand, dat de Qur'an zinspeelt met de volgende woorden:

„En hij gaf Adam kennis van alle dingen (11 : 3). Niemand wil beweren, dat het kind in deze toestand verantwoordelijk moet worden gesteld voor zijn daden. Boven aangehaalde Hadits gaat dan ook voort met te zeggen, dat het de ouders zijn, die het kind tot Joden en Christenen maken. In vele handelingen van het kind herkent men het denken en doen van de ouders, en deze moeten er voor verantwoordelijk worden gesteld. Het kind noemt zich Jood of Christen, maar dit zijn woorden van de ouders, die in zijn mond zijn gelegd. Wat de kinderen in die periode ook doen, het is niets anders dan nabootsing, doch dringt niet tot hun bewustzijn door.

Op ongeveer dertien of veertienjarige leeftijd begint zich weer een nieuwe eigenschap te ontwikkelen, n.l. het oordeel des ondersheids, hetwelk tot uiting komt in het zich bepalen van de keuze. Dit leidt tot zelfstandig handelen, en gaat gepaard met vage bewustwording.

Het kind begint zich bezig te houden met problemen van het leven, vaag dringt het tot zijn geest “oorzaak en gevolg” in het leven door, en met deze keuze en zelfstandigheid begint ook de verantwoordelijkheid voor de verrichte daad te ontkiemen. Het is van grote waarde voor het kind zelf, indien in deze periode ook een zekere mate van zelfbeheersing wordt aangeleerd. Alle Muslims zijn het dan ook er over eens, dat op die leeftijd het vasten als het ware verplicht wordt gesteld. Spoedig daarop toch komen de puberteitsjaren en zonder zelfbeheersing gaat men op die leeftijd beslist ten gronde. Het gebed moge voor een kind van dertien jaar onbegrijpelijk zijn, maar toch is het niet zonder waarde. Men kan niet over het hoofd zien hoe groot het geloof in God bij kinderen is en hoe ze daarom kunnen leven met en vertrouwen hebben op God.

Ieder van ons is een kind geweest en wie als kind thuis God heeft horen noemen en aanroepen, kan zelfs onderzoeken, hoe hij zoveel vertrouwen had op Goddelijke bescherming en hulp. Dit geloof geeft inderdaad gemoedrust en vermindert de vrees. Zo is gebed voor een kind van onschatbare waarde en de praktijk heeft ons geleerd, dat het zelfs het ook gaarne doet. Men beweert wel eens, dat godsdienst niet voor kinderen is. Deze mening vindt ook bevestiging; laatst werd door enige priesters een enquête gehouden, waaruit de afkeer van de jeugd voor de kerk bleek. Wie het kind beschuldigt, beschuldigt inderdaad zichzelf. Wij mogen dan ook veronderstellen, dat hier het kind krijgt wat des kinds niet is. Men zet het iets voor, wat zelfs voor ouderen on-

verteerbaar is. Dat het ingenomen consumptie uitbraakt, is een geluk en bewijs van de gezonde kindergeest. Wij vinden, dat het ook tijd wordt, dat de ouderen zelf zich bezinnen en een zware correctie ondergaan.

Gebed brengt kalmte, waarop dan de zelfbeheersing zich kan doen gelden. Wij geloven dan ook, dat met het systematisch bidden en vasten van de Islam het kind toegerust wordt met de beste wapens bij de strijd in de komende jaren, de puberteitsjaren, die over het lot van de jongmens en over zijn wel en wee in zijn verdere leven zullen beslissen. Op deze gevaarlijke leeftijd kan de Islam zodoende jeugd zijn beste diensten bewijzen.

Moge dit beter worden begrepen! Amien!

DE ISLAM

DE GODSDIENST VAN HET MENSDOM (vervolg)

door Maulana Mohammed Ali M.A. L.L.B.

DE BETEKENIS VAN DE NAAM

De naam Islam wordt niet uitgedacht door en genoemd naar de persoon, die de godsdienst verkondigt, zoals dat wel het geval is bij de andere godsdiensten. Deze naam echter wordt uitdrukkelijk in de Heiligen Qoraan bepaald en aan deze godsdienst gegeven. Aldus lezen wij in vers 3 der Soerah 5: „En Ik heb gekozen voor u Al-Islam als godsdienst”. En op een andere plaats staat: „Voorwaar, de ware godsdienst van Allah is de Islam”. (3:18). Buitendien is dit ook een zeer passende en betekenisvolle benaming, want het woord Islam omvat inderdaad de kern van het godsdienst-stelsel, hetwelk bekend staat onder die naam. Zijn oorspronkelijke betekenis is het „stichten van vrede”, en het idee van vrede stichten is in de Islam het dominerende. Een Moslim is volgens de Heilige Qoraan diegene, die vrede sluit met God en de mens, zowel met de Schepper als met de schepselen. Vrede met God sluit in zich een volkomen onderwerping aan Zijn wil, welke de Bron is van alle rein- en goedheden, terwijl vrede met de mens het weldoen jegens de medemens betekent. Beide ideeën worden kort maar duidelijk uiteengezet in vers 112 der Soerah 2; „Ja degene, die zich geheel aan Allah overgeeft, en weldaden verricht (jegens anderen), ontvangt zijne beloning van zijnen Heer, en noch vrees en noch droefheid zal hem treffen”. Dit, ja dit alleen is verlossing” volgens de Heilige Qoraan. Daar een Moslim in volkomen vrede verkeert, is hij in het genot van de vrede des geestes niet alleen, maar ook die van voldaanheid. „Vrede” is de groet van ieder Moslim aan een ander en „Vrede” zal ook zijn de groet van de bewoners van het paradijs. „En hunne

groet daarin zal zijn vrede". (10:10). Neen, in het paradijs, zoals de Islam dat afbeeldt, zal geen woord worden gehoord behalve „Vrede, „Vrede“: „Zij zullen daarin geen ijdele woorden noch zondige gesprekken horen, maar alleen de begroeting Vrede, Vrede“, aldus de Heilige Qoraan 56:26. „De Auteur des Vredes en die der Veiligheid“ is mede een benaming Gods, voorkomende in de Heiligen Qoraan (59:23), en het „Oord des Vredes“ is het doel, maar hetwelk de Islam streeft, gelijk gezegd wordt in vers 25 der Soerah 10: „En Allah inviteert u tot het Oord des Vredes“. Vrede is dus het waren wezen van de Islam, de wortel, waaruit hij is voortgesproten en de vrucht, welke hij voortbrengt. En alszodanig is de Islam de „Godsdienst des Vredes“ bij uitnemendheid.

DE TYPISCHE KENMERKEN VAN DE ISLAM

De grote karakteristiek van de Islam is, dat hij zijn volgelingen verplicht te geloven, dat alle grote godsdiensten der wereld, door God waren geopenbaard: en aldus legt hij—zoals het ook reeds blijkt uit de betekenis van zijn naam — de grondslag van vrede en harmonie tussen alle grote godsdiensten der wereld. Overeenkomstig de Heilige Qoraan hebben alle godsdiensten Goddelijke openbaringen als algemene basis. De grote Islamzending stelt zich daarom ten doel niet alleen deze waarheid te verkondigen, die niet vroeger kon gepropageerd worden, in verband met de afzondering der verschillende naties, van de wereld, maar ook om de waarheid te zuiveren van alle valsheid; om de fouten te verbeteren, welke intussen binnengeslopen waren ten gevolge van de lange duur des tijds; voorts om de waarheid te prediken, welke vanwege de bijzondere omstandigheden van 's mensen samenleving, dan wel door de primitieve staat van ontwikkeling der wereld niet reeds vroeger kon worden verspreid; en het meest belangrijke van alles: om al de waarheden, welke vervat zijn in alle Goddelijke openbaringen, gegeven worden aan alle profeten der verschillende naties, in een Boek te verzamelen, dienende als leidraad voor heel het mensdom; en ten slotte, om zowel in de geestelijke als in de zedelijke behoeften van een steeds ontwikkelde mensheid te voorzien. Zeer terecht wordt derhalve de H.Qoraan genoemd: „Reine bladzijden, welke alle (Heilige) Boeken bevatten,“ (98:2). En dientengevolge verklaart God in vers 3 der Soerah 5: „Thans heb Ik uwen godsdienst voor u volmaakt, en Mijne genade voor u voltooid en heb Ik de Islam voor u gekozen om uwe godsdienst te zijn.“ De Islam eist dus van ons, dat wij niet alleen in de waarheid van de Heilige Qoraan moeten geloven, maar ook in die van alle andere Gewijde Boeken, waar en wanneer zij ook geopenbaard moge zijn niet alleen in de Heilige Zending van de Profeet Mohammad, maar ook in die van alle

andere profeten, tot welke natie zij ook moge behoren en in welke tijdperk zij ook verschenen moge zijn. Deze bij uitstek ruime leerstelling van de Heilige Profeet Mohammad vormt een der meest belangrijke en nuttige kentekenen van het geloof van de Islam.

EEN HISTORISCHE GODSDIENST.

Thans heb ik, zoveel als de plaatsruimte het toelaat, genoeg geschreven omtrent de positie van de Islam ten opzichte van de andere godsdiensten der wereld, en die van de Heilige Qoráan ten opzichte van alle andere Gewijde Boeken der mensheid. Doch 't komt mij verder voor om, bij wijze van introductie, een nog groterebijzonderheid van de Islam naar voren te brengen. De Islam is ontegenzegglijk een Historische godsdienst en zijn Heilige Stichter een Historische persoonlijkheid. Dit is een feit, hetwelk erkend wordt door zelfs de vijandigecritiek. Iedere gebeurtenis uit het leven van de Heilige Profeet kan steeds worden gelezen in het licht der Historie, en de Heilige Qoráan, die de Bron is van al de geestelijke-, zedelijke- en sociale wetten van de Islam, is, gelijk Bosworth Smith zeer terecht heeft genoemd, een boek, dat volstrekt éniġ is in zijn oorsprong, in de bewaring.....wiens reële echtheid niemand heeft kunnen betwijfelen. Ook Muir stemt toe, dat „er wellicht in heel de wereld geen ander werk is te vinden, dat twaalf eeuwen heeft bestaan en nog zo'n zuivere tekst bezit,“ terwijl Von Hammer er nog aan toevoegt, dat „wij de H.Qoraan even zeker voor Mohammad's woord houden, als de Moslims hem als het Woord Gods aannemen.“ In het bezit zijnde van zulk een Boek, dat zo veilig bewaard wordt door al die eeuwen heen en hetwelk dient tot leidraad voor zijn geestelijk en moreel welzijn, en tot voorbeeld hebbende zulk een groot en edel Profeet, wiens ruime levens-ervaringen de beste levensregels uitmaken voor de verschillende fasen van 's menschen leven, is het zeer zeker, dat een Moslim geen enkele waarheid zal verwerpen, die ooit geopenbaard is door God aan elke natie, en dat hij nooit zal negeren al het goede, dat ooit mag worden aangetroffen in het leven van een goed mens. Een Moslim gelooft dus niet alleen aan de waarheid van alle Goddelijke openbaringen, maar hij betracht ook alle daarin vervatte leerstellingen. Voorts erkent een Moslim niet alleen de Heilige Leaders van alle naties, maar hij doet hen ook na in al het goede, dat in hun leven mag worden aangetroffen.

DE GRONDBEGINSELEN VAN DE ISLAM

De grondbeginselen van de Islam staan opgetekend in het uiterste begin van de Heilige Qoraan met deze woorden: „Dit Boek, waar geen twijfel meer aan is, is een richtsnoer voor hen, die zich zelf beschermen (tegen het

kwade). Zij die in het onzichtbare geloven, en het gebed stipt en trouw doen en weldaden verspreiden van hetgeen Wij hen hebben gegeven. En zij, die geloven in het geen aan u is geopenbaard en in hetgeen voor u was geopenbaard, en zij zijn zeker van het leven hiernamaals,: Dit vers geeft in algemene bewoordingen die grondbeginselen weer, welke moeten worden aangenomen door hen, die de Heilige Qoraan wensen te volgen. Hierin hebben wij drie hoofdpunten van het geloof en twee van de daad, of drie theoretische en twee praktische wetten. Alvorens die punten afzonderlijk te behandelen acht ik het noodzakelijk er op te wijzen, dat in de Islam, gelijk gezegd wordt in evengenoemd vers, enkel geloof van geen waarde is, indien het niet in daden gebracht wordt.

„Degenen, die geloven en weldaden verrichten”, zijn de altijd wederkerende beschrijving van de rechtschappen, voorkomende in de H. Qoraan. Waar geloof is het goede zaad, hetwelk echter alleen kan opgroeien tot een goede boom, wanneer het goed voedsel kan krijgen van de grond, waarop het gezaaid is.

(wordt vervolgd)

NAZAMS: (Lof-gezangen): (Oerdoe)

MOENADJAAT

1. *Ilahie toehie ik satjtja Goda hai, Tirie hoekn se sara aalam bana hai.*
2. *Ilahie toehie sab ka hadjat rawa hai, Terie haath me sab doekhho ka da-wa hai. Ilahie toedjhie par mera aasra hai.*
3. *Mohammad terie bande-ie ba safai hai, Nabie auwr nabijo ki wo baad-sah hai;*
Wo fagre rasoel hai wo gairoel-wara hai, Wohie mere haadie wohie rah-nama hai; Merie djaan- o-maal aap par sab fidah hai.
4. *Moesalmaan hoe mazhab hai Islaam mera, Amal karna Qor'aan pe hai kaam mera; Ebadat terie dil ka aaraam mera, Ilahie isie par ho andjuam mera; Jehie iltadja hai jehie iltadja hai, Ilahie toehie ik satjtja Goda hai.*

LA ILAHA ILLALLAHO, MOHAMMADAR RASOEL ALLAH;

Nahie hai koi ma'boed sewa Allah ke, Mohammad oeska banda auwr rasoel hai.

SALLOE ALAHIJE WA ALEIHIJE:

1. *Wo samu oedjala djiesne kija, tjaties baras tak gaaron me;*
2. *Ik rooz djhalakne wala tha, sab doenja ke darbaaron me;*
3. *Gar arda sama ke mahfiel me, luwlaak luma ka sjoor na ho;*
4. *Je rang na ho goelzaaron me, je noer na ho sajjaro me,*
5. *Djo falsafijon se khoel na saka auwr noektawaron se hal na hoewa;*
6. *Wo raaz ik kamlie waale ne, batla dija tjand isjaaron me;*
7. *Wo djiens nahie imaan djiese, le aje doekane falsafa se;*
8. *Dhoendhe se mile gie aakiel ko, QOR'AAN ke siepaaron me.*
9. *Hai kierne ik hie misal kie, Abu Bakr Oemar Oesmaan Ali;*
10. *Ham martaba hai ja raane nabie, koetjh fark nahie ien tjaaron me. Wo sama oedjala djiesne kija, tjaties baras tak gaaron me.*

Allahoemma sulte ala sajjadna maulana Mohammasin, wa ala aale sajjadna maulana Mohammasin wa bariek wa sallim: Ai hamare Rab, hamare sardar auwr aaqa Hazrat Mohammas (sallallahe alaihe wasallim) par auwr hamare sardar auwr aaqa Hazrat Mohammas ki aal par apne partate auwr rahmate naziel farma. (Amien).

(Een bijdrage van moulvi OESMAN AHMAD ALI.)

